

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/431/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812225117
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812225117.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti odporkyňi: C. W., L. U. č. XX/XX, B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Ul. J. Kráľa č. 5/A, Lučenec, o zaplatenie 534,78 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 7C/93/2013-98 zo dňa 31. októbra 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu p
o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,34 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, M. XXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 88,66 eur, ktoré je povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň uložil vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok 25,30 eur po právoplatnosti uznesenia prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.12.2012, podaným prostredníctvom právneho zástupcu domáhal sa proti odporkyňi zaplatenia 534,78 eur s príslušenstvom. Dňa 23.01.2013 do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778. Dňa 23.09.2013 odporkyňa súhlasila so vstupom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778 do konania ako vedľajšieho účastníka. Návrh na začatie konania s prílohami bol právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu doručený dňa 11.10.2013. V písomnom vyjadrení k návrhu, ktoré na súd došlo dňa 16.10.2013 uviedol, že predmetná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Uplatnil aj námietku premlčania nároku navrhovateľa. Písomným podaním zo dňa 29.10.2013 navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu návrh zoberal v celom rozsahu späť. Uviedol pritom, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica, Nitra, Bratislava, ktorých čísla konaní označil v uvedenom podaní s tým, že uplatňovanie náhrady trov konania vedľajším účastníkom skôr navodzuje dojem, že jeho účelom nebola ochrana samotného spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov vo forme náhrady trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ účinne zoberal späť návrh v celom rozsahu, preto súd s poukazom na § 96 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. konanie vo veci zastavil. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá a ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. súd rozhodol, že navrhovateľ má nárok na vrátenie súdneho poplatku

z návrhu (krátený o 6,70 eur), a to vo výške 25,30 eur. V prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z tejto všeobecnej zásady existujú dve výnimky. Prvou výnimkou je, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný nahradiť jeho trovy (§ 146 ods. 2 prvá veta). Zavinenie môže existovať na strane navrhovateľa, aj na strane odporcu. Súdna prax vyslovila názor, že ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Navrhovateľ predmetom konania urobil nárok o zaplatenie 534,78 eur s príslušenstvom. Vo vyjadrení k návrhu vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý do konania vstúpil z vlastnej iniciatívy, uplatnil námietku premlčania nároku navrhovateľa a namieta neprijateľnosť zmluvných podmienok. Následne navrhovateľ návrh zobral v celom rozsahu späť bez toho, aby odporkyňa splnila to, čoho sa podaným návrhom proti nej domáhal. Túto procesnú situáciu súd posúdil podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Zmyslom zásady zavinenia je pritom sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli. Súd preto priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 88,66 eur (príprava a prevzatie zastúpenia 36,52 eur, 7,81 eur režijný paušál, vyjadrenie, ktoré na súd došlo 16.10.2013 - uplatnenie námietky premlčania, námietka neprijateľných podmienok 36,52 eur, 7,81 eur režijný paušál).

Proti tomuto uzneseniu, v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,33 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku žiadal uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť a zaviazať žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania. Namieta, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Nesúhlasil s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbrani". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym

zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 26,30 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplataenia istiny v sume 534,78 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.10.2013 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyni bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporkyňa splnila to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhala. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 88,66 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 16.10.2013 doručil súdu vyjadrenie k veci, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Odvolací súd má za to, že v konaní na strane vedľajšieho účastníka nie je ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,34 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 88,66 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne

zastúpenie podľa § 10 ods. 1, 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia dňa 24.02.2014, režijný paušál 8,04 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,34 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.